

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 2T/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010219
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5319010219.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ
REPUBLIKY

Okresný súd Čadca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.11.2020 samosudkyňou Mgr. Erikou Dodulíkovou takto

rozhodol:

Obžalovaný J. L. Z. C. P. N. V. C. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom K. XXXX, okres Č.,

je vinný, že

ako otec detí G. L., nar. XX.XX.XXXX, R. L., nar. XX.XX.XXXX a V. L., nar. XX.XX.XXXX, zverených do starostlivosti a výchovy ich matke H. L., trvale bytom B. X. L. XXX, okres Č., si úmyselne riadne a včas neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť konkretizovanú právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 12P 272/2004 zo dňa 05.10.2005, na základe ktorého mal prispievať na výživu syna G. L. v sume 900,- Sk (29,87 €) mesačne, na výživu dcéry R. L. v sume 900,- Sk (29,87 €) mesačne a na výživu syna V. L. v sume 700,- Sk (23,23 €) mesačne k rukám ich matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 5P 71/2011 zo dňa 19.05.2011, ktorý sa stal vykonateľným dňa 02.06.2011, na základe ktorého mal prispievať na výživu syna G. L. v sume 50,- € mesačne, na výživu dcéry R. L. v sume 50,- € mesačne a na výživu syna V. L. v sume 50,- € mesačne k rukám ich matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, čím na výživnom na syna G. L. za obdobie od 26.05.2010 do 20.05.2015, na dcéru R. L. za obdobie od 26.05.2010 do 25.05.2016 a syna V. L. za obdobie od 26.05.2010 najmenej do 09.11.2020, s výnimkou obdobia od 10.02.2011 do 25.04.2012, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, mal uhradiť výživné spolu v sume 10.063,76 €, avšak uhradil len dňa 19.07.2018 sumu 50,- €, dňa 25.09.2018 sumu 50,- €, dňa 22.10.2018 sumu 50,- €, dňa 15.01.2019 sumu 100,- €, dňa 15.02.2019 sumu 100,- €, dňa 15.03.2019 sumu 50,- €, v období po podaní obžaloby uhradil 1.550,- €, a v období od 24.06.2011 do 13.11.2015 prostredníctvom súdneho exekútora sumu 1.106,42 €, teda v sledovanom období spolu uhradil len sumu 3.056,42 €, čím na výživnom spôsobil dlh spolu v sume 7.007,34 € k rukám matky H. L., pričom keď bol v uvedenom období nezamestnaný, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca evidoval voľne pracovné miesta, a to aj zodpovedajúce jeho kvalifikácii, avšak po prijatí na pracovnú pozíciu do zamestnania nenastúpil, vyživovaciu povinnosť neplnil, a to hoci rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 1 T 98/2005 zo dňa 24.08.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2011 bol odsúdený aj pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 8 Pp 34/2012 zo dňa 25.04.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.04.2012, bol z uvedeného výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený dňa 25.04.2012,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas, na viacerých osobách), hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, za použitia § 127 odsek 12 Trestného zákona a § 128 odsek 6 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 10.05.2019 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Čadca pod sp.zn. P v 597/18/5502-16 zo dňa 10.05.2019 obžalobu na obvineného J. L. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. za použitia § 127 ods. 12 Tr. zák. a § 128 ods. 6 Tr. zák. na skutkovom základe, že ako otec detí G. L., nar. XX.XX.XXXX, R.Y. L., nar. XX.XX.XXXX a V. L., nar. XX.XX.XXXX, zverených do starostlivosti a výchovy ich matke H. L., trvale bytom B. X. L. XXX, okres Č., si úmyselne riadne a včas neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť konkretizovanú právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 12P 272/2004 zo dňa 05.10.2005, na základe ktorého mal prispievať na výživu syna G. L. v sume 900,- Sk (29,87 €) mesačne, na výživu G. R. L. v sume 900,- Sk (29,87 €) mesačne a na výživu syna V. L. v sume 700,- Sk (23,23 €) mesačne k rukám ich matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 5P 71/2011 zo dňa 19.05.2011, ktorý sa stal vykonateľným dňa 02.06.2011, na základe ktorého mal prispievať na výživu syna G. L. v sume 50,- € mesačne, na výživu dcéry R.Y. L. v sume 50,- € mesačne a na výživu syna V. L. v sume 50,- € mesačne k rukám ich matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, čím na výživnom na syna G. L. za obdobie od 26.05.2010 do 20.05.2015, na dcéru R. L. za obdobie od 26.05.2010 do 25.05.2016 a syna V. L. za obdobie od 26.05.2010 najmenej do podania obžaloby, s výnimkou obdobia od 10.02.2011 do 25.04.2012, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, mal uhradiť výživné spolu v sume 9.163,76 €, avšak uhradil len dňa 19.07.2018 sumu 50,- €, dňa 25.09.2018 sumu 50,- €, dňa 22.10.2018 sumu 50,- €, dňa 15.01.2019 sumu 100,- €, dňa 15.02.2019 sumu 100,- €, dňa 15.03.2019 sumu 50,- €, a v období od 24.06.2011 do 13.11.2015 prostredníctvom súdneho exekútora sumu 1.106,42 €, teda v sledovanom období spolu uhradil len sumu 1.506,42 €, čím na výživnom spôsobil dlh spolu v sume 7.657,34 € k rukám matky H. L., pričom keď bol v uvedenom období nezamestnaný, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca evidoval voľne pracovné miesta a to aj zodpovedajúce jeho kvalifikácii, avšak po prijatí na pracovnú pozíciu do zamestnania nenastúpil, vyživovaciu povinnosť neplnil, a to hoci rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 1 T 98/2005 zo dňa 24.08.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2011 bol odsúdený aj pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp.zn. 8 Pp 34/2012 zo dňa 25.04.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.04.2012, bol z uvedeného výkonu trestu odňatia slobody podmienčne prepustený dňa 25.04.2012.

Dňa 15.05.2019 Okresný súd Čadca trestným rozkazom, sp.zn. 2T 58/2019, uznal obvineného J. L. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. za použitia § 127 ods. 12 Tr. zák. a § 128 ods. 6 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v trestnom rozkaze. Obvinenému súd uložil trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťosem mesiacov a obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz bol obvinenému doručený dňa 28.06.2019. Obvinený dňa 02.07.2019 podal proti trestnému rozkazu odpor. Po podaní odporu sa trestný rozkaz zrušil zo zákona a samosudkyňa postupuje tak, ako keby nebol vydaný, pričom nariadila vo veci hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného J. L., svedkyne poškodenej H. L., svedkyne poškodenej R.Y. L., svedka poškodeného V. L., svedka poškodeného G. L., prečítaním listinných dôkazov a mal zistený skutkový stav, na základe ktorého rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný J. L. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že jej vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. K vyhláseniu dodal, že sčasti dlžné výživné už uhradil. Prokurátor a poškodená H. L. navrhli v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijať. Poškodená uviedla, že došlo k čiastočnej úhrade výživného u V. L.. S poukazom na uvedenú skutočnosť súd vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. uznesením neprijal a vo veci vykonal dokazovanie aj v súvislosti s rozhodovaním o vine.

Obžalovaný J. L. na svoju obhajobu uviedol, že si je vedomý, že riadne výživné neplatil v obdobiach, ktoré sú uvedené v obžalobe. Medzitým bol aj vo výkone trestu, a to od 10.02.2011 do 25.04.2012, kedy výživné tiež neplatil. Počas výkonu trestu bolo aj niečo uhrádzané na výživnom, no nebolo to veľa, lebo tam bol aj zamestnaný. Počas výkonu trestu zarobil asi 100 - 113 eur, niečo z toho išlo na náklady spojené s výkonom trestu a niečo na výživné. Výšku však nevie uviesť. Na výživné bola tak isto vedená exekúcia. Niečo bolo uhradené aj prostredníctvom súdneho exekútora. Na G. výživné po podaní obžaloby neuhradil. Pokiaľ ide o R., tak isto po podaní obžaloby, výživné neuhradil. Na V. platí výživné pravidelne od 15.07. alebo 15.08.2018, a to po 50,- €. Zameškané výživné na Tomáša neuhradil. Súdu predkladá doklady o úhrade výživného na syna V.a, a to PP č. 10287 zo dňa 19.07.2018 - 50,- € k rukám H. L., PP č. 35115 zo dňa 25.09.2018 na sumu 50,- €, PP č. 90511 zo dňa 22.10.2018 na sumu 50,- €, PP č. 17054 zo dňa 15.01.2019 na sumu 100,- €, PP č. 90649 zo dňa 15.02.2019 na sumu 100,- €, PP č. 20077 zo dňa 15.03.2019 na sumu 50,- €, PP č. 95060 zo dňa 20.04.2019 na sumu 50,- €, PP č. 50613 zo dňa 15.05.2019 na sumu 50,- €, PP č. 39199 zo dňa 18.06.2019 na sumu 50,- €, PP č. 2115 zo dňa 18.07.2019 na sumu 50,- €, PP 17170 zo dňa 19.08.2019 na sumu 50,- €, PP č. 50615 zo dňa 19.09.2019 na sumu 50,- €, PP č. 161 zo dňa 17.10.2019 na sumu 50,- €. Uvedené výživné bolo hradené za mesiace, v ktorých bol poštový poukaz uhradený. Pokiaľ ide o poštové poukazy na sumu 100,- €, tieto boli poukázané na úhradu výživného za mesiace, ktoré neuhradil. Teda za obdobie od 07/2018 doposiaľ nezaplatil za jeden mesiac výživné. Ďalej uviedol, že by chcel doplatiť dlžné výživné, no nie je schopný toto zaplatiť v lehote troch mesiacov. Musel vyhlásiť osobný bankrot. Je schopný v priebehu troch mesiacov zohnať 1.000 - 1.500,- € na úhradu dlžného výživného. V súčasnej dobe je zamestnaný, jeho príjem je 16.800,- Kč v čistom. Jeho výdavky sú výživné na syna V., obžalovaný má výdavky pre seba akurát na jedlo a cestu do roboty, čo ho spolu vyjde asi 8.000,- Kč. Ešte má s priateľkou trojročnú dcéru R., na ktorú prispieva, žije v spoločnej domácnosti. Pracovnú zmluvu má v práci do 31.12.2019 a potom sa mu táto bude predlžovať. Je vyučený ako obrábač kovov. Pracovnú zmluvu má ako pomocné stavebné práce - murár. Vo svojom obore mal prácu na K., firma sa začala rozpadávať, tak odtiaľ odišiel. Od 05/2010 doposiaľ bol riadne zamestnaný akurát v V., a to bolo od 23.11.2018 do 15.03.2019, potom od 18.03.2019 sa zamestnal u Z. H.. Do 11/18 nebol zamestnaný, bol evidovaný na úrade práce. Väčšinou, keď chcel uzatvoriť zmluvu, tak mu hovorili, že tam má exekúcie, že tam budú mať s tým problémy, papierovačky, tak ak chce, tak jedine pracovať na čierno. Exekúcie mal za nejakú nebankovku a Home credit. Kúpil pre kamaráta práčku, on mu to mal splácať, neplatil to. A ešte mal dlh voči ÚPSVaR z titulu zameškaného výživného. Dovtedy bol zamestnaný jedenkrát na družstve na K., to bolo asi 3-4 roky dozadu, tam pracoval asi 3 roka na dohodu a odišiel, lebo robil pomocné murárske práce, prišla zima, tak odišiel. Tam mal príjem na dohodu 146,- € a z toho boli aj nejaké exekúcie. Nemal riadny príjem, privyrábal si príležitostne a z toho žil. Pokiaľ ide o listinné doklady, ktoré sú v spise, ich obsah nenamieta. Ďalej uviedol, že nebol prijatý do firmy H. R., dali mu čas na

rozmyslenie mesiac, že či tam chce nastúpiť, či nie. Kolegovia mu hovorili, že je dobré tam nenastúpiť, že to tam „pakáreň“, preto tam nenastúpil, aj keď vedel, že má vyživovaciú povinnosť. Mal podanú žiadosť do A. F., bol tam aj na pohovore, ale ho nezobrali, lebo bol asi rokovo starý, povedali mu, že na ponúkanú pozíciu berú mladšieho. Povedali mu, že ak sa niečo uvoľní, tak by sa mu ozvali. Čo mu dali pracovné ponuky cez úrad práce, tam všade bol. On bol vždy tam, kam ho poslali z úradu práce. On nevedel o tom, že P. s.r.o. a J..L..R. s.r.o. ponúkajú nejakú prácu, o tom mu úrad práce nepovedal. On si aj pozeral ponuky na úrade práce, chcel si aj urobiť rekvalifikačný kurz cez ÚP na CNC stroje, a to mu zamietli, lebo mal dlh na zdravotnej poisťovni. Vzhľadom na osobný bankrot má dlh už len voči exekútorškému úradu JUDr. F.. Ďalšia exekúcia je vedená na dlhy, ktoré mala ešte jeho mama na byt. V súčasnej dobe polovicu bytu vlastní on a polovicu jeho brat. Byt dal akurát správca do dražby, nevie kedy bude dražba. Jeho zdravotný stav je dobrý. Bol dobrý aj v minulosti. Akurát necíti tri prsty na pravej ruke, mal ešte v 17-rokoch úraz. Nemôže s rukou robiť drobné práce. Nie je poberateľom dôchodku ani žiadnej dávky v súvislosti so zdravotným stavom. Na otázku prokurátora, akú konkrétnu aktivitu za obdobie od 26.05.2010 ako zamestnanec vyvinul, aby mohol uhradiť výživné na jeho deti, obžalovaný uviedol, že hľadal si prácu, bol aj na C. Y. R.. Hľadal aj cez inzeráty, no vždy to dopadlo tak, že radšej ho nezobrali z dôvodu exekúcií, ktoré boli oprávnené. Na výživné iným spôsobom neprispieval, nič deťom nekupoval. Deti nenavštevoval, snažil sa s nimi spojiť cez facebook, ale nedostal žiadnu odpoveď z dôvodu, že ich nenavštevoval, tak kašľali na neho. Nebral ich na prázdniny, Vianoce, cez voľný čas. Terajšiu priateľku má od roku 2012, od októbra. Dieťa sa im narodilo v roku 2016. Jeho priateľka sa teraz tiež zamestnala, dohodli sa, že si nejakú pomôžu. Všetko to úprimne ľutuje, chce to napraviť, chce sa dohodnúť na splátkach, s čím by súhlasila aj bývalá manželka. Je ochotný prispievať aj vyššie výživné na syna V. a popritom by splácal ešte aj zameškané výživné. Z predaja bytu, ktorý je v dražbe, nebude mať zrejme žiadne peniaze, pretože brat byt zadlžil natoľko, že z predaja po úhrade dlhov asi nič nezostane. On, okrem príjmu z pracovnej zmluvy, má ešte aj príjem čo chodí po večeroch z roboty na fušky, robí obklady..., mesačne má na fuškách cca 500,- €. On si tie fušky našiel až teraz, preto neplatil vyššie výživné a nedoplatil zameškané výživné. Mal aj v minulosti nejaké fušky, no bolo to minimálne len okolo 100-200,- €. V minulosti bol odsúdený za neplatenie výživného. Tým, že sa rozviedol, tak nemal zmysel života. Nestretával sa s deťmi. Vie, že doteraz to výživné nebolo všetko uhradené. Vo výkone trestu bol aj pre prečin zanedbania povinnej výživy, prepustený bol 25.04.2012. Keď sa aj chcel zamestnať, tak mal problém, keď zamestnávateľ videl, že bol vo výkone trestu. Situáciu, v ktorej sa nachádza, si spôsobil sám, čoho si je vedomý. Nechce si požičiavať na úhradu výživného, banka mu nepožičia kvôli osobnému bankrotu. On by časť dlžného výživného mohol uhradiť z peňazí, ktoré bude mať z fušky. Bude sa snažiť to čím skôr vyrovnať, čo sa bude dať. Od posledného pojednávania až do dnes, t.j. do 09.11.2020, platil riadne výživné na syna V. L., o čom predkladá súdu doklady, a to poštový poukaz č. 50580 zo dňa 15.01.2020 suma 100,- €, PP č. 15090 zo dňa 14.02.2020 suma 100,- €, PP č. 20147 z 18.03.2020 suma 100,- €, PP č. 101 z 17.04.2020 suma 100,- €, PP č. 30018 z 18.05.2020 suma 100,- €, PP č. 50630 z 18.06.2020 suma 100,- €, PP č. 95028 z 16.07.2020 suma 100,- €, PP č. 7045 z 16.09.2020 suma 150,- €, PP č. 130 zo dňa 16.10.2020 na sumu 150,- €. Ďalej uviedol, že nevie presne ku dňu pojednávania, t.j. k 09.11.2020 koľko dlží na výživnom. Ekexútorka mu povedala, že má všetko uhradené. Dlh, ktorý teda má ešte na výživnom nemôže naraz a ani v krátkom čase uhradiť. Nie je to možné, nikto mu nepožičia. Nemohol sa po výkone trestu riadne zamestnať, všetci sa na neho ináč pozerali. Tiež uviedol, že iným spôsobom výživné nehradil.

Svedkyňa poškodená H. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je pravdou, že obžalovaný neplatil výživné, tak ako je to uvedené v obžalobe. Obžalovaný v podstate celý život neplatil výživné na deti. Výživné jej dávala sociálka. Ona za celé obdobie poberala náhradné výživné. Obžalovaný sa s ňou nekontaktoval a žiadnym spôsobom jej neodôvodnil neplatenie výživného. Je pravdou, že obžalovaný uhradil výživné za obdobie v rozsahu ako je uvedené v poštových poukazoch, ktoré predložil na hlavnom pojednávaní. Poškodená rada, že uhradí aspoň tých 50,- €, pretože už nemá nárok na náhradné výživné, pretože zarobí viac ako je dvojnásobok životného minima. V období uvedenom v obžalobe boli deti zdravé, nemali zvýšené náklady v súvislosti s ich zdravotným stavom. V tomto období deti núdzou netrpeli, od roku 2000 je poškodená zamestnaná a teda z príjmu kryla potreby detí. Deti sa v uvedenom období museli uskromniť a čakať, nemali všetko ako ich rovesníci, no to nevyhnutné mali zabezpečené. V. aj v súčasnej dobe navštevuje SPŠ v F. X. H., je v 4.ročníku, ide o štvorročné štúdium, po ukončení chce pokračovať v štúdiu na VŠ, no z finančných dôvodov to asi nebude možné. Jedine, ak by obžalovaný prispieval na jeho výživu. Syn G. a dcéra R. ukončili svoju prípravu na budúce povolanie maturitnou skúškou, ďalej neštudovali, pracujú, hneď po škole sa zamestnali. Poškodená býva so svojou matkou, a to v rodinnom dome. Dom je napísaný - polovica na poškodenú a polovica na brata, ktorý

tam tiež žije s rodinou. Náklady na elektriку a plyn sú 200,- € mesačne, internet 20,- €. Syn V. potrebuje každý týždeň na autobus 10,- € a na stravu aspoň 50,- € týždenne. Teraz mu musela zaplatiť za stužkovú 300,- €. Syn navštevuje box, čo stojí 5,- € za deň, ale chodí len cez víkendy. Príjem poškodenej je 680-700,- € mesačne v čistom aj s prídavkami na dieťa. Starší syn, ktorý pracuje, býva ešte s nimi doma a dcéra už býva s priateľom na byte. Starší syn neprispieva, nechce, aby prispieval, nech si šetrí. Všetko ľahá výlučne z jej príjmu. Obžalovaný ináč ako finančne na deti neprispieval, nič im nekupoval, nebral ich k sebe, nenavštevoval ich. Dôvodom rozvodu bolo to, že z každého zamestnania manžela vyhodili, hrával automaty, všade mal problémy a mal aj problémy s alkoholom. Aj počas manželstva nemal žiadnu pracovnú morálku, nikde dlho nevydržal, musela živiť ešte aj jeho. Bola by rada, keby jej obžalovaný posielal vyššie výživné na syna V., no o zvýšenie výživného nepožiadala, už ju nebaví chodiť po súdoch. O tom, že sa zvýši výživné, sa rozprávali pred hlavným pojednávaním na chodbe, povedala mu, že syn potrebuje viac peňazí a obžalovaný s tým súhlasil. O zameškanom výživnom na ostatné dve deti sa nerozprávali. Obžalovaný začal konečne robiť, celý život nerobil, začal posielat' výživné pravidelne, preto by bola rada, keby v tom pokračoval. Za obžalovaného výživné platil štát, preto výživné od štátu dostávala a z týchto peňazí hradila potreby detí. Ak by tieto peniaze nedostávala a obžalovaný by jej reálne dlžil peniaze, asi by sa takto na to nepozerala. Nevie, či mu môže veriť, že výživné zaplatí. Od 07/18 doposiaľ, s výnimkou jedného mesiaca, výživné na V. platí.

Svedkyňa poškodená R. L. vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že vie, že otec na nich neplatil mame výživné. Vie, že mama sa kvôli tomu aj s ním súdila. Nevie sa vyjadriť k sumám, teda koľko otec dlhuje na výživnom a koľko zaplatil. Jej otec nezaplatil žiadnu sumu určenú na výživné, ona sa s ním nestretla. Ani doposiaľ k jej rukám žiadnu sumu neuhradil. Jej doposiaľ neposlal žiadny darček. Uviedla, že dnes na pojednávaní prvýkrát vidí svojho otca od troch rokov, čo od nich odišiel. To, že neplatí výživné, to vie od mamy. Otec sa o ňu a jej štúdijské výsledky nezaujímal. Ani ostatní súrodenci sa s otcom nestretávali. Všetky záležitosti ohľadom výživného za ňu riešila mama. Všetky potreby hradila mama a pomáhala im babka. Nevie, či jej mama riešila neplatenie výživného aj cez nejaké úrady. V čase, keď nebolo hradené výživné, tak jej základné potreby boli pokryté, pomáhala im hlavne babka. Vždy sa im snažila mama s babkou dať všetko, čo potrebovali. Mali aj strýka, ktorý býval u nich na dvore, t.č. nebohý, tak on niekedy im dal na výlet, bol taký dobrý. Nestalo sa, že by kvôli nedostatku peňazí nešla na nejaký výlet, či lyžiarsky výcvik, mama im vždy peniaze dala. Keď nešla, tak preto, že nechcela ísť. Nevie uviesť, koľko im otec dlhuje na výživnom. Mama to spomínala, ale si to nepamätá. Pracuje od 09/2016. Zamestnala sa hneď po maturite. Má už svoj príjem.

Svedok poškodený V. L. vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že si je vedomý toho, že jeho otec neplatil jemu a jeho súrodencom výživné, na ktoré mali právo. Vie o tom od mamy, ktorá sa mu sťažovala. Hovorila mu, že otec neplatí výživné, ale on to nechcel riešiť. Mama to všetko potom riešila aj za neho. Nevie, od kedy im neplatí, môže to tak byť ako je uvedené v obžalobe - od 26.05.2010 doposiaľ. Otec k jeho rukám neuhradil žiadne výživné, nedal mu žiadny darček, nezaplatil mu žiadnu dovolenku, výlet, nič podobné. Otec sa o neho nezaujímal, prvýkrát ho vidí teraz. Navštevuje SOŠ - informačné technológie v F. X. H. - 4.ročník a chce pokračovať ďalej na VŠ. Počas štúdia nemal žiadne problémy, nemusel opakovať ročník, prerušiť štúdium. Nikdy sa necítil limitovaný v dôsledku toho, že im otec neplatil výživné. Mama platila všetko a pomáhala im veľmi babka a teraz pomáhajú už aj súrodenci. VŠ by nemala byť problém kvôli peniazom. Nejakto to zvládnu, už si niečo aj on zarobí, chodí na brigády.

Svedok poškodený G. L. vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že mama mu povedala, že majú ísť na súd, ale nevedel o čom má súd byť. Po druhom súde mama povedala, že im bola priznaná nejaká hodnota nejakých peňazí. Obžalobe, ktorá im prišla, nerozumeli. On otca prakticky ani nepozná. Nevidel ho od svojich piatich rokov. Čo sa týka platenia výživného, tak dostávali peniaze od sociálky. Párkrát, keď mama bola na súde, tak obžalovaný poslal nejaké peniaze, ale automaticky museli peniaze vrátiť sociálke. Otec neplatil výživné nikdy. Je pravdou, že neplatil výživné aj za obdobie uvedené v obžalobe, teda od 26.05.2010, neplatil jemu na výživu do doby čo skončil školu a zamestnal sa, dovtedy výživné neplatil. Chodil na priemyslovku - Spojenú školu F. X. H., ukončil ju v roku 2015. Odvtedy pracuje, zamestnal sa ešte počas prázdnin, teda od 01.09.2015 skončila obžalovanému vyživovacia povinnosť, odvtedy je zamestnaný a pracuje doposiaľ. Zamestnaný je teda od 15.07.2015. Otec mu k rukám nedal žiadnu splátku výživného, ani inak neprispel na jeho výživu, nič mu nekúpil, na nič neprispel. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný platil výživné prostredníctvom iného subjektu, napr. exekútora. Na otázku prokurátora, či v čase, keď obžalovaný neplatil výživné, trpeli núdzou, poškodený uviedol, že

základné životné potreby uhradené mali, starala sa o nich mama a dostávali náhradné výživné, no za 80,- € si veľa dovoliť nemohli. On nikdy nepýtal nič viac, bral ohľad na súrodencov.

Na čl. 2 spisu sa nachádza zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 25.04.2018, ktoré oznámenie podala H. L. na J. L. pre podozrenie zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 12P/272/2004 zo dňa 05.10.2005, právoplatný dňa 29.11.2005, bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu maloletého G. sumou 900,- Sk mesačne, na maloletú R. sumou 900,- Sk mesačne, na maloletého V.a sumou 700,- Sk mesačne. U všetkých troch detí počnajúc dňom 01.01.2005 vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 5P/71/2011 zo dňa 19.05.2011, právoplatný dňa 18.06.2011, vykonateľný dňa 02.06.2011, bolo zvýšené výživné určené rozsudkom Okresného súdu Čadca, 12P/272/04 zo dňa 05.10.2005, na maloletého G. zo sumy 900,- Sk mesačne na sumu 50,- € mesačne, na maloletú R. zo sumy 900,- Sk mesačne na sumu 50,- € mesačne, na maloletého V. zo sumy 700,- Sk na sumu 50,- € mesačne, ktoré výživné je obžalovaný povinný platiť k rukám matky detí vždy do 15.dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 06.04.2011.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T 20/2010 zo dňa 25.05.2010, právoplatný dňa 14.07.2010, bol obžalovaný J. L. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák., že ako otec troch maloletých detí G., R. a V. úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 01.05.2009 najmenej do rozhodnutia súdu. Za toto konanie mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozhodnutím ÚPSVaR Č., odbor sociálnych vecí a rodiny, č. CA2/OHN NVA ŠSD/SOC/2018/7691-43 zo dňa 12.03.2018 nárok na náhradu výživného pre oprávneného V. L. zaniká dňom 01.02.2018. Náhradné výživné sa vyplácalo žiadateľovi H. L..

Rozhodnutím ÚPSVaR Č., odbor sociálnych vecí a rodiny, č. CA2/OHN,NVaŠSD/soc/2016/18521-0005 zo dňa 17.10.2016 bol odňatý prídavok na R. L. od 01.09.2016 v sume 23,52 €.

Rozhodnutím ÚPSVaR Č., odbor sociálnych vecí a rodiny, č. CA2/OHN,NVaŠSD/soc/2016/11422-0037 zo dňa 12.10.2016 nárok na náhradné výživné pre oprávnenú R. L. zaniká dňom 01.09.2016, náhradné výživné sa vyplácalo žiadateľovi H. L..

Rozhodnutím ÚPSVaR Č., odbor sociálnych vecí a rodiny, č. CA2/OŠSD/soc/2015/38577-0003 zo dňa 05.11.2015 bol odňatý prídavok na dieťa G. L. od 01.09.2015 v sume 23,52 €.

Rozhodnutím ÚPSVaR Č., odbor sociálnych vecí a rodiny, č. CA2/OHN NVAŠSD/soc/2015/12256-0029 zo dňa 18.11.2015 nárok na náhradné výživné pre G. L. zaniká dňom 01.08.2015. Náhradné výživné sa vyplácalo žiadateľovi H. L.j.

Na čl. 30-36 spisu sa nachádzajú potvrdenia o poberaní náhradného výživného za neplatené výživného za rok 2011-2017 pre oprávneného V. L..

Na čl. 37-41 sa nachádzajú potvrdenia o poberaní náhradného výživného za neplatené výživné za rok 2011-2015 pre oprávneného G.Y. L..

Na čl. 42-47 sa nachádzajú potvrdenia o poberaní náhradného výživného za neplatené výživné za rok 2011-2016 pre oprávnenú R.Y. L..

Na čl. 48 sa nachádza potvrdenie o poberaní náhradného výživného za neplatené výživné za rok 2018 pre oprávneného V.C. L..

Podľa správy ÚPSVaR Č., odd. služieb pre občana - obžalovaný J. L. nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Posledná evidencia trvala od 08.12.2014 do 09.11.2017. Počas evidencie mu boli ponúknuté voľné pracovné mieste - dňa 13.08.2015 vo firme R., s.r.o., pracovná pozícia murár

- klient nebol prijatý. Dňa 06.06.2016 vo firme H. R., s.r.o., pracovná pozícia čalúnik - klient nebol prijatý a dňa 11.10.2016 vo firme X. R., s.r.o., pracovná pozícia operátor zariadenia na konečnú úpravu, pokovovanie a povrchovú úpravu kovov - klient bol prijatý, ale do zamestnania nenastúpil, na základe čoho bol dňa 10.11.2017 vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Menovaný poberal od 05/2012 do 07/2014 dávku v hmotnej núdzi. Za obdobie 04/12 mu bol vyplatený resocializačný príspevok vo výške 14,- €. V predmetnom období bola v zozname pracovných miest práca zodpovedajúca jeho kvalifikácii.

Podľa potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2012 obžalovaný v období od júna do decembra 2012 poberal mesačne dávku vo výške 118,30 €.

Podľa potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2013 obžalovaný od januára 2013 do decembra 2013 poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 118,30 € mesačne.

Podľa potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2014 obžalovaný v období od januára 2014 do júla 2014 poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 118,30 € mesačne a v auguste 2014 vo výške 55,80 €.

Podľa správy súdneho exekútora JUDr. H. K. v exekučnej veci oprávneného G. L., R. L., V. L., v zastúpení matkou H. L., proti povinnému J. L., bol dňa 23.01.2006 podaný návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu: rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 8Nc 295/01 zo dňa 31.10.2001, právoplatný dňa 03.01.2002 a vykonateľný dňa 07.01.2002 a rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 12P 272/2004 zo dňa 05.10.2005, právoplatný a vykonateľný dňa 29.11.2005, ktorým sa oprávnený v zastúpení matky domáhajú vymoženía zameškaného výživného za obdobie od 01.08.2000 do 30.11.2005 vo výške 30.600,- Sk, t.j. 1.015,- € a bežného výživného na deti vo výške 2.500,- € (82,98 €) mesačne od decembra 2005 naďalej opakovane. Uvedené konanie bolo vedené na okresnom súde ako výkon rozhodnutia pod č. 10EM 12/2004. Počas vykonávania exekúcie došlo k zmene exekučného titulu, k zvýšeniu výživného (rozsudok 5P/71/2011 zo dňa 19.05.2011, ktorým sa zvyšuje výživné určené rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 12P/272/04 zo dňa 05.10.2005: na G. zo sumy 900,- Sk mesačne na 50,- € mesačne, na R. zo sumy 900,- Sk mesačne na sumu 50,- € mesačne a na V. zo sumy 700,- Sk na sumu 50,- € mesačne, ktoré výživné je povinný otec maloletých detí platiť vždy do 15-dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 06.04.2011. V období od 06/2011 ku dňu podania správy obžalovaný uhradil výživné v dobe od 24.06.2011 do 13.11.2015 celkom vo výške 1.106,42 €.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Č., obžalovaný nie je evidovaný ako SZČO, nie je poberateľom dôchodku, nepoberal nemocenské dávky, ani dávku v nezamestnanosti.

Podľa správy spoločnosti C. R., s.r.o., R., obžalovaný pracoval v ich organizácii v roku 2015 a v roku 2016 na základe dohody o pracovnej činnosti, a to od 27.04.2015 do 31.07.2015, od 04.08.2015 do 31.10.2015, od 24.11.2015 do 25.12.2015 a od 05.04.2016 do 11.07.2016. Obžalovaný vykonával len pomocné stavebné práce pri oprave oplotenia, drobné opravy na maštali, jeho práca nevyžadovala celomesačnú dochádzku, len nárazovo, podľa potreby opravy. Za celé obdobie bola jeho čistá mzda spolu 460,85 €, z toho boli vykonané zrážky vo výške 131,- € a exekúcia vo výške 213,80 €. Jeho výplata za uvedené obdobie predstavovala spolu sumu 116,05 €.

Podľa správy ÚVTOS G. X. Y. odsúdený J. L. vykonával trest od 10.02.2011 do 25.04.2012, kedy bol Okresným súdom V. podmienene prepustený.

Na čl. 86 spisu sa nachádza poštovný poukaz zo dňa 19.07.2018 na sumu 50,- € v prospech H. L..

Podľa rozhodnutia ÚPSVaR Č., odbor sociálnych vecí a rodiny, č. CA2/OPHN/soc/2014/14216/003 zo dňa 23.06.2014 je poberateľka náhradného výživného H. L. povinná vrátiť vyplatené náhradné výživné za obdobie od 01.06.2011 do 31.10.2013 v sume 685,64 € do 15-tich dní ododňa právoplatnosti rozhodnutia na účet ÚPSVaR Č..

Podľa rozhodnutia ÚPSVaR Č., odbor sociálnych vecí a rodiny, č. CA2/OPHN/soc/2014/14216/004 zo dňa 03.10.2014 je poberateľka náhradného výživného H. L. povinná vrátiť vyplatené náhradné výživné za obdobie od 01.04.2014 do 30.04.2014 v sume 102,- € a za obdobie od 01.06.2014 do 30.06.2014 v sume 120,- € do 15-tich dní ododňa právoplatnosti rozhodnutia na účet ÚPSVaR Č..

Podľa dodatku k vysvedčeniu o maturitnej skúške Spojenej školy F. X. H., stredná priemyselná škola F. X. H. zo dňa 20.05.2015 G. L. v školskom roku 2014/2015 ukončil denné štvorročné štúdium úplným stredným odborným vzdelaním (vyššie sekundárne).

Podľa dodatku k vysvedčeniu o maturitnej skúške zo dňa 25.05.2016 R. L. v školskom roku 2015/2016 ukončila denné štvorročné štúdium úplným stredným odborným vzdelaním (vyššie sekundárne).

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, obžalovaný má v evidencii dva záznamy o spáchaní priestupku na úseku dopravy, a to dňa 05.07.2018 a dňa 24.05.2018.

Na č.l. 158 sa nachádzajú poštové poukazy o úhrade výživného zo dňa 22.10.2018 na sumu 50,- €, zo dňa 25.09.2018 na sumu 50,- €, zo dňa 19.07.2018 na sumu 50,- €, zo dňa 15.02.2019 na sumu 100,- € a zo dňa 15.01.2019 na sumu 100,- €.

Na č.l. 160 spisu sa nachádza poštový poukaz zo dňa 15.03.2019 na sumu 50,- € o úhrade výživného v prospech H. L..

Na č.l. 159 spisu sa nachádza potvrdenie o návšteve Strednej priemyselnej školy informačných technológií F. X. H. zo dňa 11.04.2019, podľa ktorého V. L. v školskom roku 2018/2019 je žiakom tretej triedy.

Podľa správy spoločnosti R. F., s.r.o., F. X. H. zo dňa 25.02.2019 G. L. nastúpil do pracovného pomeru 15.07.2015, pracovný pomer trvá a R. L. nastúpila do pracovného pomeru 01.09.2016, pracovný pomer trvá.

Podľa potvrdenia spoločnosti C.-P. K., s.r.o., L., obžalovaný je zamestnancom spoločnosti od 26.11.2018 a je pridelený na základe dohody o dočasnom pridelení spoločnosti C. K. a.s., jeho pracovné zaradenie je výrobný kontrolór.

Podľa rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T 98/2005 zo dňa 24.08.2011, obžalovaný J. L. bol uznaný vinným v bode 1/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého skutku sa dopustil ako otec troch maloletých detí G., R. a V. v období od 01.01.2003 do 25.07.2003. V bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., z toho v bode 3/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., v bode 4/, 5/ rozsudku z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., ktorého skutku sa dopustil ako otec troch detí G., R., V. v dobe od 01.06.2004 do 15.11.2004, v bode 6/ z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. Za uvedené konanie mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov. Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste vo veci Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T 20/2010.

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8Pp 34/2012 zo dňa 15.08.2014, bolo rozhodnuté, že podmiennečne prepustený J. L. sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil, a preto sa zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní jeden rok a pätnásť dní uložený rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T 98/2005 zo dňa 24.08.2011 a trestný rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T 75/2009 zo dňa 30.06.2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T 75/2009 zo dňa 04.10.2010, nevykoná.

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8Pp 34/2012 zo dňa 25.04.2012, bol odsúdený J. L. podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 24.08.2011, sp. zn. 1T 98/2005 a trestným rozkazom Okresného súdu Čadca zo dňa 30.06.2009, sp. zn. 2T 75/2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Čadca zo dňa 04.10.2010, sp.zn. 2T 75/2009 a určená mu bola skúšobná doba v trvaní dvoch rokov.

Podľa registra trestov GP SR obžalovaný má v ňom osem záznamov. Posledný je vo veci Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T 23/2015, v ktorej bol trestným rozkazom zo dňa 21.04.2015, právoplatný dňa 21.04.2015, uznaný vinným z prečinu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest vo

výmere 200,- € a náhradný trest odňatia slobody desať dní. Peňažný trest zaplatil dňa 22.04.2016 a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu jeden rok, trest vykonal dňa 21.04.2016 a hľadá sa na neho akoby alebo odsúdený.

Podľa pracovnej zmluvy medzi zamestnávateľom Z. H. a zamestnancom J. L. zo dňa 18.03.2019, je dohodnutý druh práce murár s dňom nástupu 18.03.2019 na dobu určitú do 31.12.2019, s dohodnutou mzdou vo výške 16.300,- Kč mesačne.

Podľa správy obce K. má obžalovaný trvalý pobyt na adrese K. XXXX, či na uvedenej adrese sa zdržiava im nie je známe.

Podľa správy OR PZ OPP Č. obžalovaný po 10.05.2019 nespáchal trestný čin, ani priestupok.

Na čl. 213-215 sa nachádzajú poštovné poukazy o úhrade výživného zo dňa 19.07.2018 na sumu 50,- €, zo dňa 25.09.2018 na sumu 50,- €, zo dňa 22.10.2018 na sumu 50,- €, zo dňa 15.01.2019 na sumu 100,- €, zo dňa 15.02.2019 na sumu 100,- €, zo dňa 15.03.2019 na sumu 50,- €, zo dňa 20.04.2019 na sumu 50,- €, zo dňa 15.05.2019 na sumu 50,- €, zo dňa 18.06.2019 na sumu 50,- €, zo dňa 18.07.2019 na sumu 50,- €, zo dňa 19.08.2019 na sumu 50,- €, zo dňa 19.09.2019 na sumu 50,- € a zo dňa 17.10.2019 na sumu 50,- €.

Na čl. 227 sa nachádzajú poštové poukážky o úhrade výživného zo dňa 16.11.2019 na sumu 100,- €, zo dňa 14.12.2019 na sumu 100,- € a zo dňa 15.01.2020 na sumu 100,- €.

Podľa správy JUDr. Marty F., súdny exekútor, Exekútorský úrad Č., vo veci vedenej pod sp.zn. Ex 57/2010, Ex 59/2010 a Ex 60/2010 je vedené exekučné konanie vo veci oprávneného ÚPSVaR Čadca proti povinnému J. L..

Podľa rozhodnutia ÚPSVaR, odbor sociálnych vecí a rodiny Čadca, č. NV 06/07622/04 zo dňa 24.08.2007, ÚPSVaR - odbor sociálnych vecí a rodiny, ukladá povinnosť povinnému J. L. uhradiť náhradu za poskytnuté náhradné výživné a penále za obdobie od 01.01.2007 do 31.05.2007 v sume 12.500,- Sk a penále 25 % v sume 3.125,- Sk, čo činí celkom sumu 15.625,- Sk na účet ÚPSVaR Čadca.

Podľa rozhodnutia ÚPSVaR, odbor sociálnych vecí a rodiny Čadca, č. NV 04-05/06 zo dňa 11.05.2006 ÚPSVaR - odbor sociálnych vecí a rodiny, ukladá povinnosť povinnému J. L. uhradiť náhradu za poskytnuté náhradné výživné a penále za obdobie od 01.01.2005 do 30.11.2005 v sume 15.200,- Sk, penále 25 % v sume 3.800,- Sk, čo činí spolu celkom 19.000,- Sk na účet ÚPSVaR Čadca.

Podľa rozhodnutia ÚPSVaR, odbor sociálnych vecí a rodiny Čadca, č. NV 06/07622/02 zo dňa 28.02.2007 ÚPSVaR - odbor sociálnych vecí a rodiny, ukladá povinnosť povinnému J.S.Y. L. uhradiť náhradu za poskytnuté náhradné výživné a penále za obdobie od 01.07.2006 do 31.12.2006 v sume 15.000,- Sk, penále 25 % v sume 3.750,- Sk, čo činí spolu celkom 18.750,- Sk na účet ÚPSVaR Čadca.

Predmetné rozhodnutia sú exekučnými titulmi vo veciach vedenými na Exekútorskom úrade Čadca JUDr. Z. Ď. - súdny exekútor, pod Ex 57/2010, Ex 59/2010 a Ex 60/2010.

Podľa aktualizovanej správy obce K. obžalovaný nemá v obci trvalý ani prechodný pobyt. Z obce je odšťahovaný 01.04.2020, jeho novým trvalým bydliskom je Č. - Č. XXXX.

Na čl. 257 sa nachádzajú poštové poukážky o úhrade výživného zo dňa 16.10.2020 na sumu 150,- €, zo dňa 16.09.2020 na sumu 150,- €, zo dňa 16.07.2020 na sumu 100,- €, zo dňa 18.06.2020 na sumu 100,- €, zo dňa 18.05.2020 na sumu 100,- €, zo dňa 15.01.2020 na sumu 100,- €, zo dňa 17.04.2020 na sumu 100,- €, zo dňa 14.02.2020 na sumu 100,- €, zo dňa 16.05.2020 na sumu 100,- €.

Po skutkovej stránke vykonaným dokazovaním bolo nepochybné preukázané, že obžalovaný ako otec detí G. L., R. L., V.Š. L., zverených do starostlivosti a výchovy ich matke H. L., si úmyselne, riadne a včas neplnil zákonnú výživovú povinnosť konkretizovanú právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 12P 272/2004 zo dňa 05.10.2005, na základe ktorého mal prispievať na výživu syna G. L. v sume 900,- € (29,87 €) mesačne, na výživu dcéry R. L. v sume 900,- Sk (29,87 €) mesačne a na výživu

syna V. L. v sume 700,- Sk (23,23 €) mesačne k rukám ich matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 5P 71/2011 zo dňa 19.05.2011, ktorý sa stal vykonateľným dňa 02.06.2011, mal prispievať na výživu syna G. L. v sume 50,- € mesačne, na výživu dcéry R. L. v sume 50,- € mesačne a na výživu syna V. L. v sume 50,- € mesačne k rukám ich matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, čím na výživnom na syna G. L. za obdobie od 26.05.2010 do 20.05.2015, na dcéru R. L. za obdobie od 26.05.2010 do 25.05.2016 a na syna V. L. za obdobie od 26.05.2010 najmenej do 09.11.2020, s výnimkou obdobia od 10.02.2011 do 25.04.2012, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, mal uhradiť výživné spolu v sume 10.063,76 €, avšak uhradil len dňa 19.07.2018 sumu 50,- €, dňa 25.09.2018 sumu 50,- €, dňa 22.10.2018 sumu 50,- €, dňa 15.01.2019 sumu 100,- €, dňa 15.02.2019 sumu 100,- €, dňa 15.03.2019 sumu 50,- €, v období po podaní obžaloby uhradil 1.550,- € a v období od 24.06.2011 do 13.11.2015 prostredníctvom súdneho exekútora sumu 1.106,42 €, teda v sledovanom období spolu uhradil len sumu 3.056,42 €, čím na výživnom spôsobil dlh spolu v sume 7.007,34 € k rukám matky H. L., pričom, keď bol v uvedenom období nezamestnaný, ÚPSVaR Čadca evidoval voľné pracovné mieste, a to aj zodpovedajúce jeho kvalifikácii, avšak po prijatí na pracovnú pozíciu do zamestnania nenastúpil, vyživovaciu povinnosť neplnil, a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T 98/2005 zo dňa 24.08.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2011, bol odsúdený aj pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom uznesením Okresného súdu Trenčín, pod sp.zn. 8Pp 34/2012 zo dňa 25.04.2012, právoplatný a vykonateľný dňa 25.04.2012, bol z uvedeného výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený dňa 25.04.2012. Uvedené bolo preukázané najmä výpoveďou obžalovaného J. L., ktorý na hlavnom pojednávaní sa ku spáchaniu predmetného skutku priznal, teda urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň však uviedol, že časť dlžného výživného uhradil aj po podaní obžaloby, preto súd jeho vyhlásenie neprijal a vykonal ďalšie dokazovanie v súvislosti s rozhodovaním o vine. Obžalovaný priznal, že na syna G. a dcéru R. po podaní obžaloby výživné ani z časti neuhradil, výživné platí iba na syna V.. Prispieva na neho pravidelne od 15.07. alebo 15.08.2018, a to po 50,- €. O úhrade výživného zároveň predložil súdu aj poštové poukazy. Hľadal prácu aj cez ÚPSVaR, no nepodarilo sa mu žiadnu prácu nájsť. Chcel si urobiť aj rekvalifikačný kurz cez ÚPSVaR na CNC stroje, to mu však zamietli, pretože mal dlh na zdravotnej poisťovni. Rovnako tak mal čas na rozmyslenie, či nastúpi do firmy H. R., na odporúčenie kolegov však do práce nenastúpil, hoci vedel, že má vyživovaciu povinnosť. Aj keď si prácu hľadal, dôvodom, prečo ho nezamestnali, boli exekúcie. Byt, ktorého je spoluvlastníkom, je v dražbe, takže nebude mať z neho zrejme žiadne peniaze. Okrem príjmu z pracovnej zmluvy, chodí ešte aj na fušky. Mesačne zarobí okolo 500,- €. Aj v minulosti mal nejaké fušky okolo 100-200,- € mesačne. Po prepustení z výkonu trestu, keď zamestnávateľ videl, že bol vo výkone trestu, mal problém ho zamestnať. Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje svedkyňa poškodená H. L. a poškodený G. L., V. L., R. L., ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť riadne neplnil. Zároveň sa vyjadrili, že za obdobie, kedy obžalovaný výživné neplatil, H. L. poberala náhradné výživné.

Výživné na G.a za obdobie od 26.05.2010 do 20.05.2015 a na R. za obdobie od 26.05.2010 do 25.05.2016 obžalovaný doposiaľ neuhradil. Od siedmeho mesiaca 2018 obžalovaný na syna V. výživné platí pravidelne s výnimkou jedného mesiaca. Listinnými dôkazmi, a to poštovými poukazmi, bolo preukázané v akom rozsahu obžalovaný výživné za žalované obdobie uhradil. Rovnako tak aj správou od exekútora bolo preukázané v akej výške bolo uhradené výživné prostredníctvom exekúcie v prospech oprávnených. Obžalovaný dlhuje výživné na G. za obdobie od 26.05.2010 do 20.05.2015, na dcéru R. za obdobie od 26.05.2010 do 25.05.2016 a na syna V. za obdobie od 26.05.2010 do 09.11.2020, s výnimkou obdobia od 10.02.2011 do 25.04.2012, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, vo výške 7.007,34 € s tým, že za toto obdobie mal uhradiť výživné na všetky tri deti vo výške 10.063,76 € a uhradil výživné poštovými poukážkami a prostredníctvom exekútora vo výške 3.056,42 €. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný v období, za ktoré si vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom neplnil, nebol riadne zamestnaný, keď si aj zamestnanie našiel, nešlo o dlhodobější pracovný pomer alebo príjem z pracovného pomeru bol nedostatočný na úhradu výživného v rozsahu v akom bol zaviazaný právoplatným rozhodnutím. Obžalovaný si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti, napriek tomu sa správal nezodpovedne, nakoľko si nehľadal prácu, z ktorej príjem by postačoval na úhradu výživného. Zo strany obžalovaného nebol preukázaný jeho aktívny prístup k hľadaniu si zamestnania a tým aj k zabezpečeniu pravidelného zdroja príjmu, z ktorého by mohol uspokojovať potreby svoje a aj výživné na maloleté deti. Obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplnil po dlhší čas a na viacerých

osobách, a to aj napriek tomu, že už v predchádzajúcich 24 mesiacoch bol za takýto trestný čin odsúdený, a to vo veci Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T 98/2005.

Obžalovaný po právnej stránke svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. za použitia § 127 ods. 12 Tr. zák. a § 128 ods. 6 Tr. zák., nakoľko najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania, teda po dlhší čas a na viacerých osobách, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého za taký čin, podmiennečne prepustený. Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu pokiaľ je založený v ustanoveniach zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva, preto ide o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného. Povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať spočíva nielen v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovávať oprávnenú osobu v naturálnej forme, t. z. vo faktickej starostlivosti poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie, čistotu a podobne. Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občiansko-právnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine, súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti páchatel'a, než občianskoprávny súd. Rovnako súd musí nezávisle od takého rozhodnutia riešiť otázku, či vyživovacia povinnosť nezanikla v dôsledku toho, že oprávnená osoba je schopná sa sama živiť. V danom prípade deti obžalovaného G. L. a R. L. tým, že sa zamestnali a mali príjem, z ktorého boli schopní sa sami živiť, už neboli odkázaní výživou na obžalovaného, a preto vyživovacia povinnosť obžalovaného k R. zanikla vykonaním maturitnej skúšky dňa 25.05.2016. Vyživovacia povinnosť k synovi G. rovnako tak zanikla vykonaním maturitnej skúšky dňa 20.05.2015, nakoľko deti po ukončení strednej školy sa zamestnali. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť len osoba, ktorá má povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného a predmetom útoku je osoba, voči ktorej má páchatel' zákonnú vyživovaciu povinnosť. Ak páchatel' neplní svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k viacerým deťom, súd posúdi, či ide o jeden alebo viac trestných činov spáchaných v reálnom súbehu, rozhodujúci je počet výchovných prostredí, v ktorých deti žijú. Vzhľadom na to, že všetky tri deti žijú v jednej domácnosti, ide o jeden trestný čin. Neplnením povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného sa rozumie iba zavinené neplatenie výživného alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme. Obžalovaný sa predmetného skutku dopustil úmyselne, nakoľko chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Obžalovaný spáchal predmetný trestný čin závažnejším spôsobom konania s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., nakoľko ho páchal po dlhší čas. Dlhším časom sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená intenzitou trestného činu, pričom zo strany obžalovaného nešlo o jednorázovú trestnú činnosť alebo trestnú činnosť krátkeho trvania. Obžalovaný udržiaval protiprávny stav po dobu niekoľkých rokov, zároveň obžalovaný sa predmetného trestného činu s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. dopustil na viacerých osobách. Viacerými osobami v zmysle § 127 ods. 12 Tr. zák. sa rozumie najmenej tri osoby a konania sa dopustil aj napriek tomu, že už bol odsúdený v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin, a to s poukazom na ustanovenie § 128 ods. 6 Tr. zák. Súd mal preto preukázané všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. a uznal obžalovaného za vinného z tohto prečinu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal s poukazom na § 34 Tr. zák. na základné zásady ukladania trestov, kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Podľa správy o povesti z obce na obžalovaného neboli zistené žiadne negatívne poznatky. Podľa odpisu registra trestov GP SR obžalovaný bol naposledy právoplatne odsúdený vo veci Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T 23/2015, v ktorej sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Vo veci Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T 98/2005, v ktorej bol rozsudkom zo dňa 24.08.2011, právoplatne uznaný aj z prečinu podľa § 207 ods. 1 a z prečinu podľa § 207 ods. 3 písm. a) Tr. zák., bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a tri mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 25.04.2012 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní dva roky. Obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia osvedčil. Skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil v prejednávanej

veci, bol spáchaný v čase od 26.05.2010 do 09.11.2020, teda v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Pri ukladaní trestu súd prihliadal na poľahčujúcu okolnosť, ktorú mal preukázanú podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Zároveň súd u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je teda 1:1. Súd pri ukladaní trestu vychádzal zo základnej zákonnej sadzby ustanovenej pre § 207 ods.3 Tr. zák., podľa ktorej možno obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere jeden rok až päť rokov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonnej sadzby vo výmere osemnásť mesiacov s tým, že obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a to vo veci Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T 20/2010 a 2T 75/2009. S poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Súd uložený trest považuje za dostačujúci na nápravu obžalovaného, ako aj na ochranu spoločnosti pred jeho ďalším protiprávnym konaním. najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas, na viacerých osobách), hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať o d v o l a n i e do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Čadca ku Krajskému súdu Žilina. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolyvanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak jej jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.